

Ročník 1991

Sbírka zákonů

ČESKÉ A SLOVENSKÉ FEDERATIVNÍ REPUBLIKY

ČESKÉ REPUBLIKY / SLOVENSKÉ REPUBLIKY

Částka 77

Rozeslána dne 17. října 1991

Cena Kčs 4,50

OBSAH:

405. Zákon o kontrole v České a Slovenské Federativní Republice
406. Nařízení vlády České a Slovenské Federativní Republiky o prodloužení dovolené na zotavenou v organizacích, které neprovozují podnikatelskou činnost
407. Vyhláška Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky o zabezpečení pracovníkov organizácií, ktorí pracujú po kratší ako určený týždenný pracovný čas z dôvodov prechodných odbytových a finančných ťažkostí organizácií
408. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Úmluvy o předcházení a kontrole nebezpečí z povolání způsobených karcinogenními látkami a činiteli (č. 139)
409. Sdělení federálního ministerstva zahraničních věcí o sjednání Obchodní dohody mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Čínské lidové republiky

Opatření federálních orgánů a orgánů republik

Oznámenie Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky o uložení kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa

405

ZÁKON

ze dne 24. září 1991

o kontrole v České a Slovenské Federativní Republice

Federální shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky se usneslo na tomto zákoně:

Č Á S T P R V N Í

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje

- a) základní pravidla pro postup orgánů státní správy České a Slovenské Federativní Republiky při výkonu kontrolní činnosti (kontrolní řád),
- b) oprávnění a povinnosti federálního ministerstva kontroly v jednotlivých oblastech jeho kontrolní působnosti a vztahy federálního ministerstva kontroly k dalším státním orgánům České a Slovenské Federativní Republiky,

- c) povinnosti orgánů státní správy, právnických osob zapojených příjmy a výdaji na státní rozpočet federace a státních podniků v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky, související se zajišťováním vnitřní kontroly.

Č Á S T D R U H Á

ZÁKLADNÍ PRAVIDLA KONTROLNÍ ČINNOSTI (KONTROLNÍ ŘÁD)

§ 2

(1) Základními pravidly kontrolní činnosti se řídí vztahy mezi orgány státní správy České a Slovenské Federativní Republiky při výkonu kontrolní činnosti (dále jen „kontrolní orgány“) a kontrolovanými práv-

nickými a fyzickými osobami (dále jen „kontrolované osoby“) při kontrole prováděné

- a) z vlastního podnětu kontrolních orgánů na základě stanoveného kontrolního záměru,
- b) na základě dožadání zvláštními zákony k tomu oprávněných státních orgánů,¹⁾ kdy smyslem postupu kontrolních orgánů je zjištění právní odpovědnosti,
- c) v dalších případech, pokud tak stanoví zvláštní zákon.

(2) V ostatních případech se podle základních pravidel kontrolní činnosti postupuje od okamžiku zjištění nedostatků, které odůvodňují uplatnění právní odpovědnosti.

(3) Základní pravidla kontrolní činnosti se nevztahují na provádění vnitřní kontroly. Vnitřní kontrolou se pro účely tohoto zákona rozumí kontrolní činnost vykonávaná uvnitř orgánů státní správy České a Slovenské Federativní Republiky, kontrolní činnost vykonávaná vůči podřízeným orgánům státní správy nebo osobám jim naroveň postaveným, kontrolní činnost vykonávaná v rámci ostatních vztahů nadřízenosti a podřízenosti a kontrolní činnost uvnitř právnických osob zapojených příjmy a výdaji na státní rozpočet federace a ve státních podnicích.

(4) Působnost kontrolních orgánů upravují zvláštní zákony.²⁾

(5) Podle ustanovení této části nepostupují kontrolní orgány v případech, stanoví-li jiný postup zvláštní zákon.

HLAVA PRVNÍ

PROVÁDĚNÍ KONTROLY

Oddíl první

Osoby pověřené výkonem kontrolní činnosti

§ 3

(1) Provádět kontrolní činnost mohou pouze pracovníci kontrolních orgánů na základě jejich pověření (dále jen „pověřené osoby“).

(2) Kontrolní orgány mohou v zájmu odborného posouzení věci přizvat na smluvním základě ke kontrole i další osoby s jejich souhlasem (dále jen „přizvané osoby“).

(3) Kontrolní činnost mohou provádět pouze pověřené osoby, jejichž odborná způsobilost byla ověřena ústředními orgány státní správy, do jejichž působnosti kontrolní orgány patří; základní obsah odborné způsobilosti a podmínky jeho ověřování stanoví federální ministerstvo kontroly obecně závazným právním předpisem.

(4) Ověření způsobilosti podle odstavce 3 se nevyžaduje pro provádění pomocných prací souvisejících s kontrolou.

§ 4

(1) Kontrolní činnost nesmějí pověřené osoby vykonávat v případech, kdy se zřetelem na jejich vztah ke kontrolovaným osobám, jejich pracovníkům nebo k předmětu kontroly lze mít pochybnosti o jejich nepodjatosti.

(2) Mají-li kontrolované osoby za to, že lze mít pochybnosti o nepodjatosti pověřených nebo přizvaných osob, mohou vznést proti účasti těchto osob na kontrole písemné námitky kontrolnímu orgánu, které je třeba odůvodnit. Podání námitek nemá odkladný účinek.

(3) Pověřené nebo přizvané osoby, které se samy nebo na základě námitek vznesených kontrolovanými osobami dozvěděly o okolnostech zakládajících pochybnosti o jejich nepodjatosti, tuto skutečnost bezodkladně oznámí kontrolnímu orgánu.

(4) Kontrolní orgán je povinen rozhodnout o námitkách bezodkladně, nejpozději však do tří dnů. Do té doby nesmí pověřená nebo přizvaná osoba, vůči níž námitka podjatosti směřovala nebo která sama možnost podjatosti zjistila, provádět žádné úkony, které by byly pokračováním v kontrole; může provádět pouze takové úkony, které nesnesou odkladu.

Oddíl druhý

Kontrolní zjišťování

§ 5

(1) Zahájení kontrolního zjišťování, předmět a účel kontroly jsou pověřené osoby povinny předem oznámit kontrolovaným osobám. Přitom prokáží své oprávnění k provedení kontroly.

(2) Jestliže by postup podle odstavce 1 mohl vést ke zmaření účelu kontroly, učiní pověřené osoby dodatečně oznámení o provádění kontrolního zjišťování, předmětu a účelu kontroly bezprostředně po zahájení kontroly.

¹⁾ Např. § 8 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů.

²⁾ Např. zákon č. 47/1956 Sb., o civilním letectví, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 203/1964 Sb., o úpravě některých úkolů státní správy v civilním letectví, zákon č. 26/1964 Sb., o vnitrozemské plavbě, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 51/1964 Sb., o drahách, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 110/1964 Sb., o telekomunikacích, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 42/1980 Sb., o hospodářských stycích se zahraničím, ve znění pozdějších předpisů, zákon č. 28/1984 Sb., o státním dozoru nad jadernou bezpečností jaderných zařízení, zákon č. 84/1987 Sb., o státním zkušebnictví, zákon č. 505/1990 Sb., o metrologii, zákon č. 547/1990 Sb., o nakládání s některými druhy zboží a technologií a o jejich kontrole, zákon č. 563/1990 Sb., o rozpočtových pravidlech federace.

§ 6

(1) Při provádění kontroly jsou pověřené osoby oprávněny v nezbytném rozsahu

- a) vstupovat do budov, místností, objektů a zařízení a na pozemky ve vlastnictví nebo užívání kontrolovaných osob a jiná místa, pokud tyto budovy, místnosti, objekty a zařízení, pozemky nebo místa bezprostředně souvisejí s předmětem kontroly; právo na nedotknutelnost obydlí není výkonem tohoto oprávnění dotčeno,³⁾
- b) požadovat na kontrolovaných osobách předložení dokladů, jiných písemných dokumentů a dalších materiálů potřebných k provedení kontroly,
- c) požadovat na kontrolovaných osobách poskytnutí ústních nebo písemných informací o zjišťovaných a bezprostředně souvisejících skutečnostech včetně vysvětlení o příčinách zjištěných nedostatků,
- d) zajišťovat proti potvrzení originální doklady, jiné písemné dokumenty a další materiály, včetně vzorků výrobků nebo jiného zboží, pokud je toho zapotřebí z hlediska dalšího průběhu kontroly nebo ukládání navazujících opatření,
- e) požadovat na kontrolovaných osobách, aby se zdržely činnosti, která by mohla ohrozit řádné provádění kontrolního zjišťování,
- f) používat telekomunikační zařízení kontrolovaných osob v případech, kdy je jejich použití nezbytné pro zabezpečení účelu kontroly.

(2) Oprávnění podle odstavce 1 písm. a) až c) se přiměřeně vztahují na přizvané osoby.

(3) Kontrolované osoby jsou při provádění kontroly povinny poskytnout pověřeným a přizvaným osobám součinnost vyžádanou při výkonu oprávnění podle odstavce 1, která je potřebná k provedení kontroly. Tuto povinnost nemají v případech, ve kterých by poskytnutí takové součinnosti ohrozilo bezpečnost života nebo zdraví osob, a v případech, kdy jsou vázány zákonem stanovenou povinností mlčenlivosti, jestliže jí nebyly zproštěny oprávněným orgánem.

(4) Povinnost podle odstavce 1 písm. c) nemají osoby, které by jejím splněním uvedly v nebezpečí trestního stíhání sebe nebo osoby blízké.⁴⁾

(5) Ke kontrolnímu zjišťování jsou pověřené osoby oprávněny požadovat v nezbytném rozsahu informace a vysvětlení i od třetích osob a to jen tehdy, nelze-li účelu kontroly dosáhnout jinak. Tyto osoby jsou povinny požadované informace a vysvětlení poskytnout, s výjimkou případů uvedených v odstavci 3 větě druhé a v odstavci 4.

§ 7

(1) Při provádění kontroly jsou pověřené a přizvané osoby povinny šetřit práv a právem chráněných zájmů kontrolovaných osob.

(2) Pověřené osoby a kontrolní orgány jsou povinny zajistit řádnou ochranu odebraných originálních dokladů a jiných písemných dokumentů proti jejich ztrátě, zničení, poškození nebo zneužití.

(3) Pověřené a přizvané osoby jsou povinny zachovávat mlčenlivost o všech skutečnostech, o kterých se dozvěděly při výkonu kontroly a ani jinak nevyužívat znalosti těchto skutečností.

(4) Povinnost podle odstavce 3 se vztahuje i na další pracovníky kontrolních orgánů, kteří se dozvěděli o skutečnostech zjištěných při kontrole.

(5) Zbavit osoby uvedené v odstavci 3 a 4 povinnosti mlčenlivosti může ten, v jehož zájmu tuto povinnost mají, nebo ve veřejném zájmu vedoucí kontrolního orgánu. Tímto ustanovením není dotčena povinnost oznamovat určité skutečnosti orgánům příslušným podle zvláštních předpisů.⁵⁾

(6) Pro seznamování se s utajovanými skutečnostmi platí zvláštní předpisy.⁶⁾

§ 8

(1) Povinností pověřených osob je provést kontrolní zjištění tak, aby bylo objektivní a úplné z hlediska zajištění cíle kontroly. Podle druhu kontroly (§ 2 odst. 1) zjišťují pověřené osoby též příčiny nedostatků a odpovědnost právnických a fyzických osob.

(2) Kontrolní zjištění jsou pověřené osoby povinny věrohodně doložit.

§ 9

(1) O kontrolním zjištění se pořizuje úřední záznam, který obsahuje zejména přesný popis zjištěných skutečností s jmenovitým uvedením nedostatků včetně označení ustanovení právních předpisů a opatření vydaných na jejich základě, která byla porušena.

(2) Má-li být kontrolní zjištění podkladem pro vyvození právní odpovědnosti kontrolovaných osob nebo jejich pracovníků (dále jen „odpovědné osoby“), musí úřední záznam rovněž obsahovat skutečnosti potřebné pro hodnocení protiprávního jednání nebo stavu, jakož i následků, příčinné souvislosti mezi protiprávním jednáním nebo stavem a následkem a zavinění, jsou-li předpokladem vzniku odpovědnosti.

³⁾ Čl. 12 odst. 1 a 3 Listiny základních práv a svobod (ústavní zákon č. 23/1991 Sb.).

⁴⁾ § 100 odst. 2 trestního řádu.

§ 116 zákona č. 40/1964 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů.

⁵⁾ Např. § 9 odst. 1 zákona č. 87/1987 Sb., o veterinární péči, § 2 odst. 1 vyhlášky ministerstva zdravotnictví ČSR č. 91/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, § 2 odst. 1 vyhlášky ministerstva zdravotnictví SSR č. 103/1984 Sb., o opatřeních proti přenosným nemocem, § 8 odst. 1 trestního řádu.

⁶⁾ Zákon č. 102/1971 Sb., o ochraně státního tajemství, ve znění zákona č. 383/1990 Sb.

(3) Úřední záznam obsahuje dále označení kontrolního orgánu, jména pověřených a přizvaných osob, označení dokladů, jiných písemných dokumentů a ostatních materiálů, o které se opírá kontrolní zjištění, časové údaje o provádění kontroly a datum vyhotovení úředního záznamu. Úřední záznam podepisují všechny pověřené a přizvané osoby.

§ 10

(1) Povinností pověřených osob, a jde-li o kontrolu prováděnou kontrolní skupinou, povinností vedoucího kontrolní skupiny je seznámit kontrolované osoby a další odpovědné osoby s kontrolním zjištěním, které se jich přímo dotýká. Součástí tohoto seznámení je předání stejnopisu úředního záznamu nebo jeho části.

(2) Pověřené osoby jsou povinny upozornit osoby, s nimiž je kontrolní zjištění projednáváno, na možné důsledky kontrolního zjištění a poučit je o jejich právech.

(3) V případě uvedeném v § 9 odst. 2 se přikládá k úřednímu záznamu písemné vyjádření odpovědné osoby ke všem skutečnostem, které odůvodňují uplatnění právní odpovědnosti. Výjimečně v odůvodněných případech mohou vyžadovat pověřené osoby toto vyjádření i před seznámením s kontrolním zjištěním; v takovém případě však musí být odpovědná osoba seznámena s tím, o jaké skutečnosti se jedná. Ustanovení § 6 odst. 4 platí v těchto případech obdobně.

(4) Seznámení s kontrolním zjištěním potvrzují osoby uvedené v odstavci 1 podpisem úředního záznamu.

(5) Odmítne-li kontrolovaná osoba nebo další odpovědná osoba seznámit se s kontrolním zjištěním nebo toto seznámení potvrdit nebo odmítne-li odpovědná osoba podat vyjádření ke své odpovědnosti, vyznačí se tyto skutečnosti v úředním záznamu.

§ 11

(1) Po seznámení s kontrolním zjištěním mohou osoby uvedené v § 10 odst. 1 podat ve lhůtě stanovené pověřenými osobami, a jde-li o kontrolu prováděnou kontrolními skupinami, vedoucími těchto skupin písemné námitky proti kontrolnímu zjištění nebo písemnou žádost o opravu úředního záznamu. Stanovená lhůta nesmí být kratší tří dnů. Při jejím stanovení přihlednou pověřené osoby nebo vedoucí kontrolních skupin ke složitosti případu a k ochraně zájmů kontrolovaných osob.

(2) O námitkách a žádostech podle odstavce 1 rozhodují pověřené osoby, a jde-li o kontrolu prováděnou kontrolními skupinami, vedoucí těchto skupin. Jestliže námitkám sami nevyhoví, informují bezodkladně o svém rozhodnutí a o jeho důvodech kontrolní orgán. Shledá-li kontrolní orgán postup pověřených osob nebo vedoucích kontrolních skupin nesprávným, jejich rozhodnutí zruší nebo změní, jinak je potvrdí. Nesta-

noví-li zákon jinak, nelze před rozhodnutím o námitkách přijmout žádná opatření navazující na kontrolní zjištění.

(3) Je-li to na základě podaných námitek nebo nutnosti řádného zjištění skutečného stavu zapotřebí, provedou pověřené osoby došetření věci. O upřesňujícím kontrolním zjištění se sepíše doplněk k úřednímu záznamu. Stejně se postupuje v případech, kdy vyjdou najevo skutečnosti významné z hlediska § 9 odst. 1, které existovaly v době kontrolního zjišťování a nebyly zahrnuty do kontrolního zjištění. Ustanovení § 9, 10 a § 11 odst. 1 a 2 platí v těchto případech obdobně.

§ 12

(1) Nestanoví-li zvláštní zákon jinak, mohou kontrolní orgány uložit pořádkovou pokutu až do výše 2000 Kčs fyzickým osobám, které porušily povinnost podle § 6 odst. 3.

(2) Pověřené osoby mohou za porušení povinností uvedených v odstavci 1 uložit blokovou pokutu až do výše 500 Kčs. Pokutu lze uložit, bylo-li porušení povinností spolehlivě zjištěno a odpovědná osoba je ochotna pokutu zaplatit. Proti uložení blokové pokuty se nelze odvolat. Pověřené osoby jsou oprávněny uloženou pokutu vybrat; k tomu použijí bloků k ukládání a vybírání pokut v blokovém řízení.

(3) Pokuty podle odstavců 1 a 2 lze uložit i opětovně, nebyla-li povinnost splněna ani ve lhůtě dodatečně stanovené pověřenými osobami. Úhrn pořádkových pokut uložených podle odstavců 1 a 2 nesmí přesáhnout částku 5000 Kčs.

(4) Pokuty podle odstavců 1 a 2 lze uložit do 6 měsíců ode dne uložení povinnosti nebo jejího nesplnění v dodatečně stanovené lhůtě. Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu federace.

§ 13

Nebylo-li dosaženo splnění povinností uložených kontrolovaným osobám ani po vyčerpání oprávnění podle § 12, rozhodne kontrolní orgán o povinnosti kontrolovaných osob umožnit výkon oprávnění podle § 6 odst. 1 písm. a), b) a e). Kontrolní orgán tak může učinit i v případě, je-li zřejmé, že by další uplatňování oprávnění podle § 12 nevedlo k cíli.

Oddíl třetí

Opatření navazující na kontrolní zjišťování

§ 14

Kontrolní orgány nebo pověřené osoby ukládají v návaznosti na kontrolní zjišťování opatření směřující k nápravě zjištěných nedostatků nebo pokuty na základě zvláštních předpisů, upravujících působnost kontrolních orgánů, jakož i na základě § 16, 35 a 37 až 39 tohoto zákona.

§ 15

(1) Pokud se opatření směřující k nápravě ukládají

ve správním řízení, platí ustanovení zákona o správním řízení⁷⁾ s těmito odchylkami:

- a) k zahájení řízení dojde doručením písemného oznámení kontrolovaným osobám,
- b) oznámení rozhodnutí pracovníkům, kteří řídí pracovní úsek, jehož se rozhodnutí týká, nebo pracovníkům, kteří plní své pracovní úkoly samostatně, má účinky oznámení kontrolovaným právnickým osobám; to však nezabavuje kontrolní orgány nebo pověřené osoby povinnosti doručit oznámení kontrolovaným osobám.

(2) Pokud se opatření směřující k nápravě neukládají ve správním řízení, mohou proti jejich uložení kontrolované osoby podat do 3 dnů písemné námitky. Pověřené osoby nebo kontrolní orgány mohou v odůvodněných případech vyloučit odkladný účinek. O námitkách rozhodne kontrolní orgán do 10 dnů.

(3) Hrozí-li nebezpečí z prodlení, mohou pověřené osoby nebo kontrolní orgány uložit opatření směřující k nápravě zjištěných nedostatků i v průběhu kontrolního zjišťování.

(4) Pokud by byl opatřením směřujícím k nápravě znemožněn výkon povolání nebo zaměstnání, mohou kontrolované osoby podat proti rozhodnutí o námitkách podle odstavce 2 opravný prostředek k soudu ve lhůtě 10 dnů od jeho oznámení.

§ 16

(1) Na vyžádání kontrolních orgánů jsou kontrolované osoby povinny předkládat ve stanovených lhůtách zprávy o stavu nápravy zjištěných nedostatků.

(2) Za nepředložení zprávy ve lhůtách stanovených kontrolním orgánem mohou kontrolní orgány ukládat fyzickým osobám pokutu až do výše 2000 Kčs a právnickým osobám až do výše 50 000 Kčs. Tuto pokutu lze uložit opětovně, nebyla-li povinnost splněna ani ve lhůtě dodatečně stanovené kontrolním orgánem. Úhrn pokut uložených podle tohoto ustanovení nesmí přesáhnout, jde-li o fyzické osoby, částku 5000 Kčs a částku 100 000 Kčs, jde-li o právnické osoby. Ustanovení § 12 odst. 4 platí obdobně.

§ 17

(1) Správní řízení o uložení pokuty za porušení právních povinností zahájí kontrolní orgán doručením písemného oznámení odpovědné osobě. V případě, že průběh a dosavadní výsledky kontroly umožňují důvodně předpokládat právní odpovědnost kontrolovaných osob nebo jejich pracovníků, může správní řízení zahájit již v průběhu kontrolního zjišťování, a to i bez písemného vyjádření odpovědných osob.

(2) Kontrolní orgán, oprávněný ukládat pokuty za porušení právních povinností podle zvláštního zákona,

může uložit odpovědné osobě pokutu do výše 5000 Kčs v příkazním řízení,⁸⁾ jestliže lze jednoznačně učinit závěr o její právní odpovědnosti a podala-li odpovědná osoba písemné vyjádření podle § 10 odst. 3.

(3) Jestliže bylo při kontrole zjištěno porušení více právních povinností jednou odpovědnou osobou, vyměří kontrolní orgán oprávněný ukládat pokuty podle zvláštního zákona výši pokuty podle ustanovení, umožňujícího uložení nejvyšší pokuty. Byla-li pokuta za některé ze zjištěných porušení právních povinností již uložena v důsledku postupu podle odstavce 1, přihledne k její výši.

(4) V případě, že kontrolní orgán není oprávněn uložit pokutu za porušení právních povinností, je povinen dát bez zbytečného odkladu podnět k zahájení řízení správnímu orgánu, příslušnému k jeho projednání. Jestliže nebyl kontrolní orgán do 3 měsíců od předložení podnětu uvědoměn o vyřízení tohoto podnětu, obrátí se na správní orgán nadřízený orgánu, jemuž byl dán původní podnět.

(5) Po vyčerpání řádných opravných prostředků lze podat návrh na přezkoumání pravomocného rozhodnutí o uložení pokuty k příslušnému soudu. Požádá-li odpovědná osoba v takovém případě o odložení výkonu rozhodnutí, příslušný správní orgán její žádosti vyhoví.

§ 18

Kontrolované státní orgány a kontrolované právnické osoby zapojené svými příjmy a výdaji nebo finančními vztahy na státní rozpočet federace jsou povinny využívat výsledků kontroly při plnění svých úkolů.

§ 19

Výsledky kontroly jsou veřejné, jestliže to neodporuje ustanovením právních předpisů; výsledky kontroly se zveřejní vždy, jestliže zjištěný stav svědčí o vážném ohrožení nebo újmě na zdraví, životě, životním prostředí nebo majetku.

Oddíl čtvrtý Společná ustanovení

§ 20

(1) Náklady vzniklé v souvislosti s prováděním kontroly kontrolnímu orgánu nese tento orgán.

(2) Náklady vzniklé v souvislosti s prováděním kontroly kontrolovaným osobám nesou tyto osoby s výjimkou nákladů, vzniklých v souvislosti s uplatněním oprávnění podle ustanovení § 6 odst. 1 písm. d) a f). Tyto náklady hradí kontrolní orgán.

⁷⁾ Zákon č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád).

⁸⁾ § 87 zákona ČNR č. 200/1990 Sb., o přestupcích.

§ 87 zákona SNR č. 372/1990 Sb., o přestupcích.

(3) Náklady vzniklé v souvislosti s prováděním kontroly třetím osobám hradí kontrolní orgán.

(4) Nárok na náhradu nákladů podle odstavců 2 a 3 je nutno v prokázané výši uplatnit u kontrolního orgánu do jednoho měsíce ode dne, kdy náklady byly zjištěny, jinak nárok zaniká. O návrhu rozhodne kontrolní orgán.

(5) Ustanovení předchozích odstavců se nevztahuje na náhradu nákladů správního řízení.

§ 21

(1) Předpisy o správním řízení se nevztahují na rozhodování o právech, právem chráněných zájmech a povinnostech kontrolovaných osob nebo jejich pracovníků podle § 4 odst. 2 až 4, § 6 odst. 1, § 11 odst. 2, § 15 odst. 2 a § 19.

(2) Písemná vyhotovení rozhodnutí uvedených v odstavci 1 se doručují do vlastních rukou kontrolovaným osobám nebo jejich pracovníkům, jichž se rozhodnutí přímo dotýká. Doručování písemného vyhotovení rozhodnutí se neprovádí v případě, kdy bylo rozhodnutí ústně vyhlášeno těmto osobám na místě. V takovém případě se o rozhodnutí sepíše úřední záznam. Ustanovení § 10 odst. 4 a 5 platí obdobně.

HLAVA DRUHÁ

SPOLUPRÁCE V OBLASTI KONTROLY

§ 22

(1) Kontrolní orgány se na základě vyžádání vzájemně informují o plánech a záměrech své kontrolní činnosti, o jejím provádění a výsledcích.

(2) Oprávnění vyžadovat na kontrolních orgánech informace o programech a záměrech jejich kontrolní činnosti mají i ostatní federální státní orgány provádějící vyhodnocení kontroly.

§ 23

Jestliže provádí u těžce kontrolované osoby kontrolní činnost současně více kontrolních orgánů, jsou si tyto orgány povinny poskytovat vzájemně pomoc.

§ 24

(1) Kontrolní orgány jsou povinny upozorňovat ostatní státní orgány na zjištěné nedostatky, jejichž řešení náleží do působnosti těchto orgánů, zejména na porušování právních předpisů a opatření vydaných na jejich základě.

(2) Kontrolní orgány podávají příslušným státním orgánům podněty, jestliže v souvislosti s výkonem kontroly zjistí nedostatky v platných právních předpisech.

§ 25

Federální státní orgány, provádějící v rámci své působnosti vyhodnocování výsledků kontroly, jsou

oprávněny požadovat od kontrolních orgánů doplnění údajů potřebných k zajištění srovnatelnosti výsledků kontroly. Kontrolní orgány jsou povinny takovému dožádání v nejkratší možné lhůtě vyhovět.

§ 26

(1) V rozsahu stanoveném zvláštními předpisy jsou kontrolní orgány povinny oznamovat stanovené skutečnosti příslušným státním orgánům a vyhovovat jejich dožádání.¹⁾

(2) Kontrolní orgány oznamují orgánům činným v trestním řízení podezření z trestné činnosti zjištěné již v průběhu kontroly. V takovém případě pověřená osoba nebo vedoucí kontrolní skupiny projedná s orgánem činným v trestním řízení další postup při provádění kontroly, doložení kontrolních zjištění a způsob předání výsledků kontroly.

ČÁST TŘETÍ

FEDERÁLNÍ MINISTERSTVO KONTROLY

§ 27

Ustanovení této části upravují oprávnění a povinnosti federálního ministerstva kontroly (dále jen „ministerstvo“) v jednotlivých oblastech kontrolní působnosti a ve vztazích k ústředním orgánům státní správy federace a orgánům jim naroveň postaveným a k Federálnímu shromáždění České a Slovenské Federativní Republiky, jeho předsednictvu, sněmovnám a výborům (dále jen „Federální shromáždění a jeho orgány“).

§ 28

Plán kontrolní činnosti ministerstva schvaluje Federální shromáždění po projednání ve vládě České a Slovenské Federativní Republiky (dále jen „vláda“). Ve věcech obrany a ve věcech bezpečnosti v působnosti federace tak činí Federální shromáždění a Rada obrany státu, která rovněž stanoví rozsah a způsob prováděné kontroly.

HLAVA PRVNÍ

OPRÁVNĚNÍ A POVINNOSTI MINISTERSTVA PŘI VÝKONU VLASTNÍ KONTROLNÍ PŮSOBNOSTI

Oddíl první

Kontrolní činnost v jednotlivých oblastech působnosti

§ 29

Ministerstvo kontroluje plnění úkolů federální státní správy ústředními orgány státní správy federace a orgány jim podřízenými, jakož i dalšími státními orgány a jinými právníckými osobami, jejichž působnost v oblasti veřejné správy je založena zákonem Federálního shromáždění (dále jen „kontrolované orgány“). Při výkonu této působnosti posuzuje soulad kontrolované činnosti s právními předpisy a opatřeními vyda-

nými na jejich základě, její věcnou správnost, účelnost a hospodárnost.

§ 30

Ministerstvo kontroluje činnost právnických osob zapojených příjmy a výdaji na státní rozpočet federace, jejichž zakladateli nebo zřizovateli jsou ústřední orgány státní správy federace, federálních účelových fondů (dále jen „kontrolované organizace“), včetně hospodářských a účetních operací prováděných těmito osobami. Při výkonu této působnosti posuzuje soulad kontrolované činnosti s právními předpisy a opatřeními vydanými na jejich základě a v souvislosti s užíváním svěřeného majetku a využíváním svěřených prostředků též její účelnost a hospodárnost.

§ 31

(1) Ministerstvo kontroluje činnost státních podniků, jejichž zakladateli jsou ústřední orgány státní správy federace, jakož i činnost podniků zahraničního obchodu v působnosti federace a ostatních právnických osob zřízených zákonem Federálního shromáždění, které provádějí podnikatelskou činnost, s výjimkou právnických osob zapojených svými příjmy a výdaji nebo finančními vztahy na státní rozpočet federace (dále jen „kontrolované podniky“). Při výkonu této působnosti posuzuje soulad kontrolované činnosti s právními předpisy a opatřeními vydanými na jejich základě. V souvislosti s užíváním svěřeného majetku federace a s využíváním svěřených státních prostředků posuzuje též účelnost a hospodárnost.

(2) Vůči kontrolovaným podnikům je ministerstvo oprávněno provádět kontrolu též v případech, kdy jim mají být poskytnuty prostředky ze státního rozpočtu federace nebo federálních účelových fondů nebo kdy jim mají federální ústřední orgány státní správy poskytnout státní záruku, včetně záruk za jimi vydané dluhopisy a návratné finanční výpomoci. Při této kontrole sleduje předpoklady pro účelné využití prostředků nebo pro řádné plnění závazků.

§ 32

(1) Ministerstvo provádí i kontrolu hospodářských a účetních operací jiných osob, než které jsou uvedeny v ustanoveních § 29, 30 a 31, pokud se jedná o

- a) právnické osoby s majetkovou nebo finanční účastí federace,
- b) osoby, jimž mají být nebo byly poskytnuty prostředky ze státního rozpočtu federace nebo federálních účelových fondů,
- c) osoby, jimž ústřední orgány státní správy federace mají poskytnout nebo poskytly státní záruky, včetně záruk za jimi vydané dluhopisy a návratné finanční výpomoci,
- d) osoby, jimž byly poskytnuty úlevy z daňových povinností vůči federaci,

- e) osoby, které plní povinnosti vyplývající ze státních zakázek federace, pokud jim byla nebo má být poskytnuta záloha.

Kontrolu podle písmene b) až e) je ministerstvo oprávněno provádět jen na základě vyžádání Federálního shromáždění a jeho orgánů nebo vlády (dále jen „žadatel“).

(2) Při výkonu působnosti podle odstavce 1 ministerstvo posuzuje soulad hospodářských a účetních operací s právními předpisy a opatřeními vydanými na jejich základě a efektivnost hospodaření. V případech, kdy mají být osobám uvedeným v odstavci 1 písm. b), c) a e) poskytnuty prostředky, záruky nebo zálohy tam uvedené, sleduje předpoklady pro účelné využití prostředků nebo pro řádné plnění závazků.

§ 33

Ministerstvo kontroluje ve věcech obrany a ve věcech bezpečnosti v působnosti federace činnost všech právnických osob a podnikatelů. Při výkonu této působnosti posuzuje soulad kontrolované činnosti s právními předpisy a opatřeními vydanými na jejich základě. Sleduje rovněž účelnost a hospodárnost plnění úkolů, které z uvedených právních předpisů a opatření vyplývají.

§ 34

Kontrolní působnost ministerstva se nevztahuje na

- a) rozhodovací činnost jiných státních orgánů, než orgánů státní správy,
- b) rozhodování ve správním řízení.

Oddíl druhý

Uplatňování opatření směřujících k nápravě a předkládání kontrolního zjištění

§ 35

(1) Pověřené osoby mohou požadovat, aby kontrolované osoby odstranily ve stanovené lhůtě kontrolované nedostatky s výjimkou případů, kdy je kontrola prováděna podle § 32 odst. 1 písm. b) až e).

(2) O závažnějších nebo rozsáhlejších nedostacích informují pověřené osoby nebo ministerstvo podle povahy věci státní orgány, které

- a) jsou nadřízeny kontrolovaným orgánům,
- b) řídí kontrolované organizace,
- c) jsou zakladateli nebo zřizovateli kontrolovaných podniků.

Přitom uvedou, zda byla uložena povinnost podle odstavce 1.

(3) O zjištěném porušení právních povinností a povinností vyplývajících z opatření vydaných na základě právních předpisů jednáním pracovníků kontrolovaných orgánů, uvědomí pověřené osoby vždy ve-

doucího příslušného kontrolovaného orgánu a jde-li o porušení povinnosti tímto vedoucím, vedoucím nadřízeného orgánu.

(4) Při provádění kontroly podle § 33 informuje ministerstvo o zjištěných nedostatcích vládu a podle povahy věci též Federální shromáždění nebo jeho orgán, federální ministerstvo obrany nebo federální ministerstvo vnitra. Informuje též orgány, které vykonávají ve věcech obrany a bezpečnosti dozor podle zvláštních předpisů. Pokud si to v rámci své působnosti vyhradí Rada obrany státu, informuje též Radu obrany státu.

(5) Je-li to nezbytné, ministerstvo uloží povinnost podle odstavce 1 i státním orgánům uvedeným v odstavci 2, s výjimkou případů, kdy kontrolovanými orgány jsou ústřední orgány státní správy a orgány jim naroveň postavené.

(6) Na postup podle odstavců 1 a 5 se nevztahují obecné předpisy o správním řízení.

§ 36

(1) Při provádění kontroly podle § 32 písm. b) až e) předkládá ministerstvo kontrolní zjištění žadateli.

(2) Ministr nebo jím pověřený pracovník je oprávněn účastnit se projednávání kontrolního zjištění žadatelem.

Oddíl třetí

Pokuty

§ 37

Za porušení právních povinností, včetně povinností vyplývajících z postupu podle ustanovení § 35 odst. 1 a 5, které bylo zjištěno při výkonu kontroly, může ministerstvo uložit kontrolovaným podnikům (§ 31) nebo podnikatelům (§ 32) pokutu až do výše 1 000 000 Kčs.

§ 38

Pracovníkům kontrolovaných organizací, kteří zavinili porušení povinností uvedených v § 37, může ministerstvo uložit pokutu až do výše 20 000 Kčs.

§ 39

(1) Při stanovení výše pokuty ukládané podle ustanovení § 37 přihlédne ministerstvo k charakteru protiprávního jednání, k rozsahu jeho následků a k případnému opakovanému porušení povinnosti nebo ke skutečnosti, že bylo porušeno více povinností. Při stanovení výše pokuty ukládané podle § 38 přihlédne ministerstvo rovněž k míře zavinění.

(2) Pokutu lze uložit do jednoho roku ode dne, kdy ministerstvo zjistilo porušení právní povinnosti, nejdéle však do tří let ode dne, kdy k porušení povinnosti došlo.

(3) Pokuty jsou příjmem státního rozpočtu federace. Lhůta splatnosti pokut činí nejméně 30 dnů.

(4) Pokutu podle § 37 a 38 ministerstvo neuloží,

a) byla-li za totéž porušení povinnosti uložena příslušným orgánem pokuta podle zvláštních předpisů nebo

b) je-li protiprávní jednání postižitelné podle zvláštních předpisů jiným správním orgánem vyšší pokutou; v tomto případě dá ministerstvo neprodleně podnět k řízení podle těchto zvláštních předpisů.

HLAVA DRUHÁ

VZTAHY K JINÝM ORGÁNŮM

§ 40

Ministerstvo informuje o prováděných kontrolách věcně příslušné ústřední orgány státní správy federace a orgány jim naroveň postavené. Nebrání-li tomu účel kontroly, činí tak před jejím zahájením.

§ 41

Ministerstvo se může dohodnout s ústředními orgány republik pro kontrolu na účasti svých pracovníků při kontrolní činnosti prováděné těmito orgány nebo na účasti pracovníků těchto orgánů při kontrolní činnosti prováděné ministerstvem.

HLAVA TŘETÍ

KONTROLA PRO POTŘEBY FEDERÁLNÍHO SHROMÁŽDĚNÍ

§ 42

(1) Ministerstvo provádí kontrolní činnost pro potřeby Federálního shromáždění na základě a v rozsahu usnesení Federálního shromáždění a jeho orgánů.

(2) Při provádění kontroly podle odstavce 1 se pověřené osoby prokazují zvláštním pověřením, které obsahuje odkaz na příslušné usnesení a vymezení okruhu kontrolovaných osob a předmětu kontroly.

§ 43

Podle povahy dožádání předkládá ministerstvo Federálnímu shromáždění a jeho orgánům kontrolní zjištění nebo vyžádané podklady.

§ 44

Při kontrole podle této hlavy mohou pověřené osoby nebo ministerstvo ukládat opatření směřující k nápravě a pokuty podle hlavy první.

ČÁST ČTVRTÁ

VNITŘNÍ KONTROLA

§ 45

(1) Orgány státní správy, právnické osoby zapojené příjmy a výdaji na státní rozpočet federace a státní podniky v působnosti České a Slovenské Federativní Republiky jsou povinny zajistit ve své působnosti pro-

vádění samostatné specializované vnitřní kontrolní činnosti.

(2) Vnitřní kontrolní činnost podle odstavce 1 je zaměřena zejména

- a) na dodržování obecně závazných právních předpisů,
- b) na dodržování požadavků účelnosti a hospodárnosti při plnění úkolů státní správy a při nakládání s majetkem federace a s prostředky ze státního rozpočtu federace,
- c) proti zneužívání postavení zaměstnanců nebo pracovníků orgánů, organizací a podniků, uvedených v odstavci 1, na úkor třetích osob nebo na úkor státu.

(3) Ustanovení odstavce 2 se rovněž vztahují na orgány nebo organizační části podřízené orgánům, organizacím a podnikům, uvedeným v odstavci 1.

§ 46

Výkon vnitřní kontroly nesmí zasahovat do právních poměrů třetích osob.

Č Á S T P Á T Á

USTANOVENÍ PŘECHODNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 47

Osoby, jejichž odborná způsobilost nebyla ověřena ústředním orgánem státní správy (§ 3 odst. 3), mohou vykonávat kontrolní činnost pouze do dne stanoveného prováděcím předpisem.

§ 48

Ustanoveními části druhé nejsou dotčena ustanovení zvláštních předpisů, platných ke dni účinnosti to-

hoto zákona, upravující vztahy mezi kontrolními orgány a kontrolovanými osobami.

§ 49

(1) Ode dne účinnosti tohoto zákona pozbývají platnosti pro federální ministerstvo kontroly ustanovení § 11 až 16 zákona č. 103/1971 Sb., o lidové kontrole.

(2) Ode dne nabytí účinnosti zákona národní rady, upravujícího oprávnění a postup ústředních orgánů republiky pro kontrolu, pozbývají pro tuto republiku platnosti ustanovení § 11 až 16 zákona č. 103/1971 Sb., o lidové kontrole.

§ 50

(1) Ke dni účinnosti zákona se zrušují:

1. zákon č. 103/1971 Sb., o lidové kontrole, s výjimkou ustanovení § 11 až 16,
2. nařízení vlády Československé socialistické republiky č. 23/1973 Sb., o závodních komisích lidové kontroly v organizacích řízených orgány Československé socialistické republiky,
3. vyhláška ministra státní kontroly č. 75/1959 Ú. l., kterou se vydávají metodické pokyny pro kontrolní činnost,
4. zásady kontroly v národním hospodářství a ve státní správě č. 66/1982 Sb.

(2) Ode dne nabytí účinnosti zákona druhé národní rady, upravujícího oprávnění a postup ústředních orgánů republiky pro kontrolu, se zrušují § 11 až 16 zákona č. 103/1971 Sb., o lidové kontrole.

§ 51

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Havel v. r.

Dubček v. r.

Čalfa v. r.

406

NAŘÍZENÍ VLÁDY

České a Slovenské Federativní Republiky

ze dne 19. září 1991

o prodloužení dovolené na zotavenou v organizacích, které neprovozují podnikatelskou činnost

Vláda České a Slovenské Federativní Republiky nařizuje podle § 102 odst. 3 zákoníku práce:

§ 1

(1) Pracovníkům organizací, u nichž je prodloužení dovolené v působnosti vlády České a Slovenské Fe-

derativní Republiky a které neprovozují podnikatelskou činnost, se prodlužuje dovolená o jeden týden nad výměru uvedenou v § 102 odst. 1 a 2 zákoníku práce.

(2) Na dovolenou podle odstavce 1 se vztahují ustanovení zákoníku práce.

§ 2

Nárok na dovolenou podle § 1 přísluší již za kalendářní rok 1991.

§ 3

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

Čalfa v. r.

407

VYHLÁŠKA

Ministerstva práce a sociálních věcí Slovenskej republiky

z 26. septembra 1991

o zabezpečení pracovníkov organizací, ktorí pracujú po kratší ako určený týždenný pracovný čas z dôvodov prechodných odbytových a finančných ťažkostí organizácií

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenskej republiky podľa § 123 ods. 1 písm. b) a ods. 3 Zákonníka práce ustanovuje:

§ 1

(1) Táto vyhláška upravuje podmienky

- a) poskytovania príspevku pracovníkom na čiastočné vyrovnanie poklesu mzdy (ďalej len „príspevok“), ktorí prechodne pracujú v organizáciách¹⁾ po kratší ako určený týždenný pracovný čas²⁾ za podmienok ďalej ustanovených,
- b) výberu organizácií, ktorých pracovníkom sa príspevok prizná.

(2) Táto vyhláška sa vzťahuje

- a) na organizácie, ktoré majú sídlo na území Slovenskej republiky a dochádza v nich k dočasnému zníženiu výroby (služieb) v dôsledku prechodných odbytových a finančných ťažkostí vyvolaných neplnením medzinárodných hospodárskych zmlúv alebo nepriaznivými ekonomickými dopadmi reštrukturalizácie, napriek tomu, že majú perspektívne výrobné programy,
- b) na pracovníkov organizácií uvedených pod písmen-

om a), s ktorými bol dohodnutý³⁾ kratší ako určený týždenný pracovný čas.

(3) Zníženie výroby (služieb) podľa odseku 2 písm. a) musí trvať nepretržite aspoň 4 týždne a pracovný čas v rámci dohodnutého kratšieho pracovného času musí byť v rozsahu od 30 % do 90 % dĺžky určeného týždenného pracovného času pracovníka.⁴⁾

(4) Počas trvania dohodnutého kratšieho pracovného času sa vo vybraných organizáciách nesmie pokračovať určený týždenný pracovný čas.

(5) Pre účely tejto vyhlášky sa za určený týždenný pracovný čas považuje tiež kratší pracovný čas, ktorý bol s pracovníkom dohodnutý z iných dôvodov, ako sú uvedené v odseku 2 písm. a).⁵⁾

§ 2

Táto vyhláška sa nevzťahuje na pracovníkov, ktorí pracujú vo vedľajšom pracovnom pomere.⁶⁾

§ 3

(1) Organizácie, ktoré spĺňajú podmienky podľa § 1 ods. 2 písm. a) a ods. 3 navrhne písomne na výber zakladateľ,⁷⁾ akciové spoločnosti, ktorých zakladateľ

¹⁾ § 8 ods. 1 Zákonníka práce.

²⁾ § 86 ods. 1 prvá veta Zákonníka práce.

³⁾ § 29 ods. 2, § 36 ods. 1 a § 86 ods. 1 Zákonníka práce.

⁴⁾ § 83 Zákonníka práce.

Napríklad vyhláška Ministerstva práce a sociálnych vecí č. 63/1968 Zb. o zásadách pre skracovanie týždenného pracovného času a pre zavádzanie prevádzkových a pracovných režimov s päťdenným pracovným týždňom.

Čl. I vyhlášky Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 121/1982 Zb. o niektorých úpravách pracovného času. Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 96/1987 Zb. o zásadách pre skracovanie pracovného času bez zníženia mzdy zo zdravotných dôvodov pracovníkom, ktorí pracujú s chemickými karcinogénmi, v znení vyhlášky č. 108/1989 Zb.

⁵⁾ Napríklad § 156 ods. 2 Zákonníka práce.

⁶⁾ § 70 a 70b Zákonníka práce.

⁷⁾ Napríklad § 4 ods. 1 zákona č. 111/1990 Zb. o štátnom podniku, zákon SNR č. 472/1990 Zb. o organizácii miestnej štátnej správy, zákon SNR č. 369/1990 Zb. o obecnom zriadení.

lom je štát, navrhne na výber ústredný orgán štátnej správy,⁸⁾⁹⁾ do pôsobnosti ktorého patrí vecný obsah činnosti akciovej spoločnosti (ďalej len „zakladateľ“).

(2) Návrh podľa odseku 1 obsahuje najmä

- a) názov organizácie,
- b) počet pracovníkov, ktorí majú pracovať po kratší ako určený týždenný pracovný čas,
- c) údaje podľa § 1 ods. 2 písm. a),
- d) rozsah skrátenia určeného týždenného pracovného času,
- e) dobu, po ktorú by mal byť príspevok poskytovaný,
- f) predpokladané náklady na príspevok,
- g) ekonomické odôvodnenie perspektívnosti nových výrobných programov a zabezpečení trhu (odbytu).

§ 4

(1) Návrh podľa § 3 ods. 1 a 2 predloží zakladateľ so svojím stanoviskom Ministerstvu práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky⁹⁾ (ďalej len „ministerstvo“) a okresnému úradu práce, na území ktorého je sídlo organizácie.

(2) Okresný úrad práce uvedený v odseku 1 prerokuje návrh zakladateľa v poradnom orgáne zriadenom na zabezpečenie koordinovaného postupu pri realizácii štátnej politiky zamestnanosti a stanovisko predloží ministerstvu.

(3) Ministerstvo na základe návrhu zakladateľa a stanoviska okresného úradu práce po dohode s Ministerstvom financií Slovenskej republiky a po prerokovaní s príslušným ústredným orgánom štátnej správy,⁹⁾ príslušným odborovým orgánom¹⁰⁾ a príslušnou organizáciou zamestnávateľov¹¹⁾ vyberie organizáciu (ďalej len „vybraná organizácia“), ktorej pracovníkom sa bude príspevok poskytovať.

(4) Ministerstvo písomne oznámi zakladateľovi a príslušnému okresnému úradu práce vybranú organizáciu.¹⁾ V oznámení sa uvedú údaje podľa § 3 ods. 2 písm. b), d) a e).

§ 5

(1) Príspevok podľa tejto vyhlášky sa nepovažuje za mzdu.

(2) Príspevok patrí pracovníkovi vybranej organizácie, ktorý dohodol s touto organizáciou kratší ako určený týždenný pracovný čas z dôvodov uvedených v § 1 ods. 2 písm. a).

(3) Príspevok vypláca pracovníkovi spolu s dosiahnutou mzdou¹²⁾ vybraná organizácia, v ktorej je v pracovnom pomere.

§ 6

(1) Príspevok patrí pracovníkovi vo výške 50 % rozdielu medzi jeho priemerným zárobkom zisteným naposledy podľa predpisov o zisťovaní a používaní priemerného zárobku,¹³⁾ pred dohodnutím kratšieho pracovného času a hrubým zárobkom dosahovaným v kratšom pracovnom čase.

(2) Do hrubého zárobku dosahovaného počas kratšieho pracovného času sa nezahŕňajú druhy mzdy (príjmov), ktoré sa nezahŕňajú ani do hrubého zárobku pracovníka pri zisťovaní priemerného zárobku pre pracovnoprávne účely.¹³⁾

(3) Pracovníkom, ktorým sa poskytujú niektoré zložky mzdy za dlhšie ako mesačné obdobie, najdlhšie však jednoročné obdobie, sa tieto zložky mzdy zahŕňajú do hrubého zárobku v predpokladanej výške. Príspevok sa pracovníkom v týchto prípadoch poskytuje ako preddavok¹⁴⁾ s tým, že po zúčtovaní príslušných zložiek mzdy na výplatu sa určí ich pomerná časť pripadajúca na jeden mesiac a uskutoční sa zúčtovanie príspevku.

(4) Po dobu prekážok v práci na strane pracovníka,¹⁵⁾ pri ktorých mu patrí náhrada mzdy, prípadne hmotné zabezpečenie podľa predpisov o nemocenskom poistení zamestnancov¹⁶⁾ alebo po dobu prekážok v práci na strane vybranej organizácie¹⁷⁾ alebo po dobu dovolenky na zotavenie,¹⁸⁾ patrí pracovníkom príspevok vo výške 50 % rozdielu medzi jeho priemerným hrubým zárobkom zisteným naposledy podľa predpi-

⁸⁾ § 15 zákona č. 104/1990 Zb. o akciových spoločnostiach.

⁹⁾ Zákon SNR č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy SR.

Zákon č. 194/1988 Zb. o pôsobnosti federálnych ústredných orgánov štátnej správy v znení zákona č. 297/1990 Zb.

¹⁰⁾ § 272 ods. 5 Zákonníka práce.

¹¹⁾ § 271 Zákonníka práce.

¹²⁾ § 119 a 120 Zákonníka práce.

¹³⁾ Vyhláška Federálneho ministerstva práce a sociálnych vecí č. 235/1988 Zb. o zisťovaní a používaní priemerného zárobku.

¹⁴⁾ § 121 ods. 1 písm. b) Zákonníka práce.

¹⁵⁾ § 124 až 128 Zákonníka práce.

¹⁶⁾ Zákon č. 54/1956 Zb. o nemocenskom poistení zamestnancov v znení neskorších predpisov.

Zákon č. 88/1968 Zb. o predĺžení materskej dovolenky, o dávkach v materstve a o prídavkoch na deti z nemocenského poistenia v znení neskorších predpisov.

¹⁷⁾ § 129 a 130 Zákonníka práce.

¹⁸⁾ § 100 až 110c Zákonníka práce.

sov o zisťovaní a používaní priemerného zárobku pred dohodnutím kratšieho pracovného času a jeho priemerným hrubým zárobkom zisteným podľa predpisov o zisťovaní a používaní priemerného zárobku po prvý krát po dohodnutí kratšieho pracovného času.

§ 7

Ak bol s pracovníkom uvedeným v § 1 ods. 2 písm. b) rozviazaný pracovný pomer, vybraná organizácia uvedie v potvrdení o zamestnaní¹⁹⁾ tiež údaje o výške priemerného zárobku¹³⁾ pre účely hmotného zabezpečenia,²⁰⁾ pred dohodnutím kratšieho pracovného času.²¹⁾

§ 8

(1) Prostriedky vyplatené na príspevky pracovní-

kom sa poskytnú vybraným organizáciám z účelových prostriedkov na zabezpečenie zamestnanosti.²²⁾ Tieto prostriedky sa nezahŕňajú do mzdových prostriedkov.

(2) Príspevky podľa tejto vyhlášky pre pracovníkov vybraných organizácií môžu okresné úrady práce poskytnúť už za mesiac september 1991.

§ 9

Podľa tejto vyhlášky sa postupuje do 31. decembra 1991. Príspevok podľa tejto vyhlášky patrí pracovníkovi naposledy za december 1991.

§ 10

Táto vyhláška nadobúda účinnosť dňom vyhlásenia.

Ministerka:

PhDr. Woleková CSc. v. r.

408

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 24. června 1974 byla na 59. zasedání generální konference Mezinárodní organizace práce přijata Úmluva o předcházení a kontrole nebezpečí z povolání způsobených karcinogenními látkami a činiteli (č. 139). Ratifikace Úmluvy Československou socialistickou republikou byla zapsána dne 11. ledna 1990 generálním ředitelem Mezinárodního úřadu práce. Podle svého článku 8 odstavce 3 Úmluva vstoupila pro Českou a Slovenskou Federativní Republiku v platnost dnem 11. ledna 1991.

Český překlad Úmluvy se vyhláší současně.

Úmluva č. 139

ÚMLUVA

o předcházení a kontrole nebezpečí z povolání způsobených karcinogenními látkami a činiteli

Generální konference Mezinárodní organizace práce, která byla svolána správní radou Mezinárodního úřadu práce do Ženevy a tam se sešla dne 5. června 1974 na svém padesátém devátém zasedání;

¹⁹⁾ § 60 ods. 2 Zákonníka práce.

§ 6 písm. g) nariadenia vlády ČSSR č. 223/1988 Zb., ktorým sa vykonáva Zákonník práce.

²⁰⁾ § 17 ods. 1 zákona č. 1/1991 Zb. o zamestnanosti.

²¹⁾ § 6 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí SR č. 50/1991 Zb., ktorou sa určujú bližšie podmienky poskytovania hmotného zabezpečenia uchádzačom o zamestnanie.

²²⁾ Zákon SNR č. 593/1990 Zb. o štátnom rozpočte Slovenskej republiky na rok 1991 v znení zákona SNR č. 198/1991 Zb. a zákona SNR č. 269/1991 Zb.

majíc na zřeteli ustanovení úmluvy a doporučení o ochraně proti záření, 1960, a úmluvy a doporučení o benzenu, 1971;

domnívaje se, že je žádoucí stanovit mezinárodní normy o ochraně proti karcinogenním látkám a činitelům;

s přihlédnutím k práci jiných mezinárodních organizací o těchto otázkách, zejména Světové zdravotnické organizace a Mezinárodního střediska pro výzkum rakoviny, s nimiž Mezinárodní organizace práce spolupracuje;

rozhodnuvši přijmout některé návrhy týkající se předcházení a kontroly nebezpečí z povolání způsobených karcinogenními látkami a činiteli, jež jsou pátým bodem jednacího pořadu zasedání;

stanovivši, že tyto návrhy budou mít formu mezinárodní úmluvy,

přijímá dne 24. června 1974 tuto úmluvu, která bude označována jako Úmluva o rakovině z povolání, 1974.

Článek 1

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, bude periodicky určovat karcinogenní látky a činitele, u nichž vystavení jejich účinkům při zaměstnání bude zakázáno nebo podléhat povolení nebo kontrole, a ty, na něž se vztahují jiná ustanovení této úmluvy.

2. Výjimky ze zákazu mohou být povoleny pouze rozhodnutím, které pro každý jednotlivý případ stanoví podmínky, jež je třeba splnit.

3. Při určování látek a činitelů podle odstavce 1 tohoto článku je třeba přihlížet k posledním informacím obsaženým ve sbornících pokynů pro praxi nebo příručkách, které vypracuje Mezinárodní úřad práce, a k informacím od jiných příslušných organizací.

Článek 2

1. Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, se vynasnaží, aby karcinogenní látky a činitele, jejichž účinkům pracovníci mohou být vystaveni při práci, byly nahrazeny látkami nebo činiteli nikoliv karcinogenními nebo látkami nebo činiteli méně škodlivými. Při výběru náhradních látek nebo činitelů se bude přihlížet k jejich karcinogenním, toxickým a jiným vlastnostem.

2. Počet pracovníků vystavených účinkům karcinogenních látek nebo činitelů a délka a stupeň takového vystavení budou omezeny na minimum slučitelné s bezpečností.

Článek 3

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, stanoví opatření na ochranu pracovníků proti nebezpečím, která vznikají tím, že jsou vystaveni účinkům karcinogenních látek a činitelů, a zavede vhodný systém záznamů.

Článek 4

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, učiní opatření, aby pracovníci, kteří byli, jsou a nebo pravděpodobně budou vystaveni účinkům karcinogenních látek nebo činitelů, byli všestranně poučeni o nebezpečích z toho plynoucích a o opatření, jež je třeba učinit.

Článek 5

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu, učiní opatření, aby se pracovníkům v době zaměstnání a po něm dostalo takového lékařského nebo biologického vyšetření nebo jiných zkoušek a vyšetření, které jsou potřebné pro vyhodnocení jejich expozice a k dohledu nad jejich zdravotním stavem, pokud jde o nebezpečí z povolání.

Článek 6

Každý členský stát, který ratifikuje tuto úmluvu:

- a) Učiní pomocí zákonů nebo jiných předpisů nebo jiným způsobem slučitelným s vnitrostátní praxí a podmínkami a po projednání se zúčastněnými nejreprezentativnějšími organizacemi zaměstnavatelů a pracovníků opatření potřebná k provedení ustanovení této úmluvy.
- b) Určí ve shodě s vnitrostátní praxí osoby nebo organizace, jež jsou povinny dodržovat ustanovení této úmluvy.
- c) Zavazuje se zřídit vhodné inspekční služby, které budou dohlížet na provádění ustanovení této úmluvy, nebo si ověřovat, zda se provádí vhodná inspekce.

Článek 7

Formální ratifikace této úmluvy budou oznámeny generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce a jím zapsány.

Článek 8

1. Tato úmluva zavazuje toliko členské státy Mezinárodní organizace práce, jejichž ratifikace byla zapsána generálním ředitelem.

2. Nabude účinnosti dvanáct měsíců poté, kdy generální ředitel zapíše ratifikace dvou členských států.

3. Pro každý další členský stát tato úmluva nabude účinnosti dvanáct měsíců od data, kdy jeho ratifikace byla zapsána.

Článek 9

1. Každý členský stát, který ratifikoval tuto úmluvu, může ji vypovědět po uplynutí deseti let ode dne, kdy tato úmluva poprvé nabyla účinnosti, písemným sdělením generálnímu řediteli Mezinárodního úřadu práce, který je zapíše. Výpověď nabude účinnosti jeden rok po dni, kdy byla zapsána.

2. Každý členský stát, jenž ratifikoval tuto úmluvu a který nepoužije práva ji vypovědět podle tohoto článku během roku následujícího po uplynutí období deseti let, jak je uvedeno v předchozím odstavci, bude vázán úmluvou na další desetileté období a poté ji bude moci vypovědět vždy po uplynutí desetiletého období za podmínek uvedených v tomto článku.

Článek 10

1. Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí všem členským státům Mezinárodní organizace práce zápis všech ratifikací a výpovědí, které mu členské státy Organizace sdělí.

2. Když bude členským státům Organizace sdělovat zápis druhé ratifikace, jež mu byla oznámena, generální ředitel upozorní členské státy Organizace na datum, kdy tato úmluva nabude účinnosti.

Článek 11

Generální ředitel Mezinárodního úřadu práce oznámí generálnímu tajemníkovi Spojených národů k zápisu podle článku 102 Charty Spojených národů úplné údaje o všech ratifikacích a výpovědích, které zapsal podle ustanovení předchozích článků.

Článek 12

Vždy, bude-li to považovat za nutné, správní rada Mezinárodního úřadu práce předloží generální konferenci zprávu o provádění této úmluvy a přezkoumá, zda je záhodno dát na pořad jednání otázku její úplné nebo částečné revize.

Článek 13

1. Přijme-li generální konference novou úmluvu revidující úplně nebo částečně tuto úmluvu a nestanoví-li nová úmluva jinak:

- a) ratifikace nové revidující úmluvy způsobí ipso iure okamžitou výpověď této úmluvy bez ohledu na ustanovení článku 9, a to s výhradou, že nová revidující úmluva nabude účinnosti;
- b) od doby, kdy nová revidující úmluva nabude účinnosti, tato úmluva přestane být členským státům otevřena k ratifikaci.

2. Tato úmluva však zůstane v platnosti ve své formě a obsahu pro ty členské státy, které ji ratifikovaly, jež však neratifikovaly novou revidující úmluvu.

Článek 14

Anglické a francouzské znění této úmluvy mají stejnou platnost.

409

SDĚLENÍ

federálního ministerstva zahraničních věcí

Federální ministerstvo zahraničních věcí sděluje, že dne 28. září 1990 byla v Praze podepsána Obchodní dohoda mezi vládou České a Slovenské Federativní Republiky a vládou Čínské lidové republiky.

Dohoda vstoupila v platnost na základě svého článku 10 dnem 1. ledna 1991.

Do textu dohody lze nahlédnout na federálním ministerstvu zahraničních věcí a federálním ministerstvu zahraničního obchodu.

OPATŘENÍ
FEDERÁLNÍCH ORGÁNŮ A ORGÁNŮ REPUBLIK

Ministerstvo práce a sociálních věcí Slovenskej republiky

oznamuje, že v súlade s ustanovením § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 2/1991 Zb. o kolektívnom vyjednávaní a § 2 vyhlášky Ministerstva práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky č. 49/1991 Zb. o ukladaní kolektívnych zmlúv vyššieho stupňa, sprostredkovateľoch a rozhodcoch a o ďalšej úprave konania boli na Ministerstve práce a sociálnych vecí Slovenskej republiky od 11. 3. 1991 do 3. 9. 1991 uložené tieto kolektívne zmluvy vyššieho stupňa:

1. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1991 uzavretá medzi Ústredným výborom odborového zväzu pracovníkov v kovopriemysle
a
Zväzom priemyslu Slovenskej republiky – Odvetvovými zväzmi hutníctva, strojárstva a elektroniky.
2. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa na rok 1991 uzavretá medzi Federálnym odborovým zväzom pracovníkov baní, geológie a naftového priemyslu
a
Zväzom priemyslu Slovenskej republiky – Odvetvovým zväzom hutníctva, magnezitového a rudného priemyslu.
Jej dodatok č. 1 z 8. 5. 1991 a dodatok č. 2 z 9. 8. 1991.
3. Zväzová kolektívna zmluva uzavretá na rok 1991 medzi Federálnym odborovým zväzom pracovníkov sklárskeho, keramického, bižutérského priemyslu a porcelánu
a
Zväzom priemyslu Slovenskej republiky – Odvetvovým zväzom skla a bižutérie.
4. Odvetvová kolektívna zmluva na rok 1991 uzavretá medzi Slovenským výborom odborového zväzu STAVBA
a
Zväzom podnikateľov v stavebníctve Slovenska.
5. Kolektívna zmluva uzavretá medzi Slovenským združením telesnej kultúry
a
Odborovým zväzom pracovníkov telesnej výchovy a športu na Slovensku.
6. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa uzavretá medzi Federálnym odborovým zväzom chémie a príbuzných odvetví
a
Predstavenstvom Zväzu priemyslu Slovenskej republiky.
Jej dodatok z 20. 8. 1991.
7. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa uzavretá medzi Nezávislým odborovým zväzom pracovníkov verejnej cestnej dopravy na Slovensku, zastupujúcim zamestnancov vo verejnej cestnej doprave
a
Zväzom dopravy na Slovensku, zastupujúcim zamestnávateľské organizácie vo verejnej cestnej doprave.
8. Kolektívna zmluva vyššieho stupňa uzavretá medzi Federálnym odborovým zväzom energetikov
a
Zväzom zamestnávateľov energetiky Slovenska.
9. Kolektívna zmluva pre odvetvie plynárenstva uzavretá medzi Česko-Slovenským zväzom pracovníkov plynárenstva
a
Zväzom zamestnávateľov v Slovenskom plynárenskom priemysle.
10. Kolektívna zmluva uzavretá medzi Zväzom polygrafie na Slovensku
a
Slovenským odborovým zväzom pracovníkov polygrafie.

11. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená mezi Slovenským odborovým svazem pracovníků dopravy, cestního hospodářství a automobilového opravářství, zastupujícím pracovníků š. p. Dopravno-inženýrských služeb v Slovenské republice^a
Svazem dopravy na Slovensku, zastupujícím zaměstnavatelské organizace Dopravno-inženýrských služeb v Slovenské republice.
12. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená mezi Odborovými organizacemi dopravních podniků Slovenské republiky, sdruženými v Slovenském odborovém svazu pracovníků dopravy, cestního hospodářství a automobilového opravářství^a
Sdružením Dopravních podniků České a Slovenské Federativní Republiky pro Slovenskou republiku.
13. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená mezi Odborovými organizacemi zastupujícími pracovníků v dopravě, cestním hospodářství a automobilovém opravářství sdruženými v Slovenském odborovém svazu pracovníků dopravy, cestního hospodářství a automobilového opravářství^a
Svazem podnikatelův cestních staveb Slovenska, zastupujícím vedení příslušných podniků.
14. Kolektivní smlouva vyššího stupně uzavřená mezi Asociací zaměstnavatelův pracovníků investičního rozvoje^a
Odborovým svazem PROJEKT – Slovenská komora.
15. Kolektivní smlouva vyššího stupně na rok 1991 uzavřená mezi Slovenským odborovým svazem pracovníků plynářství^a
Svazem zaměstnavatelův v Slovenském plynářském průmyslu.

Vydavatel: Federální ministerstvo vnitra - **Redakce:** Nad štolou 3, poštovní schránka 21/SB, 170 34 Praha 7 - Holešovice, telefon (02) 37 69 71 a 37 88 77, telefax (02) 37 88 77 - **Administrace:** SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon (02) 53 38 41-9, telefax (02) 53 10 14, 53 00 26, telex 123518 - Vychází podle potřeby - **Roční zálohované předplatné činí 480,- Kčs** a je stanoveno za dodávku kompletního ročníku včetně rejstříku - **Účet pro předplatné:** Komerční banka Praha 1, účet č. 19-706-011 - Novinová sazba povolena poštou Praha 07, číslo 313348 BE 55 - **Tisk:** Tiskárna federálního ministerstva vnitra - Dohledací pošta Praha 07.

Distribuce předplatitelům: SEVT, s. p., Tržiště 9, 118 16 Praha 1 - Malá Strana, telefon 53 38 41-9, telefax 531014, 530026, telex 123518 - Požadavky na zrušení odběru a změnu počtu výtisků pro nadcházející ročník je třeba uplatnit do 15. 11. kalendářního roku. Změny adres se provádějí do 15 dnů. V písemném styku vždy uvádějte číslo vyúčtování - Požadavky na nové předplatné budou vyřízeny do 15 dnů a dodávky budou zahájeny od nejbližší částky po tomto datu - Reklamacie je třeba uplatnit písemně do 15 dnů od data rozeslání. - Jednotlivé částky lze na objednávku obdržet v obytném středisku SEVT, Svatoslavova 7, 140 83 Praha 4 - Nusle, telefon 43 36 15, za hotové v prodejnách SEVT: Praha 2, Bruselská 2, telefon (02) 25 84 93 - Brno, Česká 14, telefon (05) 265 72 - Karlovy Vary, Sokolovská 53, telefon (017) 268 95, v prodejnách Knihy: Olomouc, nám. Míru 5 - Ostrava, Dimitrova 14 - Ostrava, Výškovická ul., obchodní pavilóny a ve vybrané síti prodejen PNS.